

**СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БІЗНЕСУ ЯК СКЛАДОВА
КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ: ДОСВІД УКРАЇНИ ТА ЄС**

Основним та першочерговим принципом дій міжнародних інституцій, громадських організацій є концепція сталого розвитку, яка проголошена ООН у ХХІ столітті. Головна суть концепції сталого розвитку лягає у пошуку балансу між задоволенням потреб сучасного та майбутніх поколінь в економічному балансі, безпечному і чистому довкіллі та соціальному добробуті.

Економічна складова сталого розвитку пояснює раціональне використання обмежених ресурсів з метою задоволення суспільних потреб, соціальна – націлена на людський аспект розвитку, збереження соціокультурних систем, усунення соціальної напруженості, крокування до суспільної стабільності, а екологічна – на збереження та охорона оточуючого середовища й ресурсозбереження шляхом раціонального використання природних ресурсів, максимально замінюючи їх на неприродні аналоги, а також запобігання забруднення навколишнього середовища шляхом створення екологічного та безпечного виробництва використовуючи новітні технології.

Що ж до законодавчого регулювання, то відповідно до постанову для активного розвитку соціально відповідального бізнесу має стати Концепція реалізації державної політики у сфері сприяння розвитку соціально відповідального бізнесу в Україні до 2030 року [1]. Йдеться про офіційне визнання соціальної відповідальності, розуміння державою її важливості та потреб суспільства. Це надасть більшості суб'єктів господарювання можливість покращити свою ділову репутацію на міжнародних ринках, запровадивши відповідальне ставлення до своїх співробітників та партнерів. А в довгостроковій перспективі покращиться репутація та імідж держави.

Важливим аспектом Концепції є заохочення суб'єктів господарювання до дотримання міжнародних стандартів та принципів соціально відповідального ведення бізнесу, оскільки компанію можна вважати соціально відповідальною, якщо вона діє відповідно до принципів соціальної відповідальності та реалізує комплекс пріоритетних для неї сфер соціальних проектів та програм, що в свою чергу сприяє до підвищення стандартів життя українців.

Саме соціальна відповідальність бізнесу є усвідомленням необхідності сталого розвитку. На жаль, Україна знаходиться

лише на початку шляху побудови системи соціальної відповідальності бізнесу, тому вирішення цієї проблеми в умовах поширення концепції сталого розвитку займає вагомe та важливе місце серед інших економічних проблем які мають глобальний характер та охоплюють всі сфери діяльності суспільства.

Основною та вагомою перепорою сталому соціально-економічному розвитку України є часткова відсутність і недосконалість соціальної відповідальності в системі, що пов'язує державну владу, бізнес і громадянське суспільство. Досвід розвинутих країн світу свідчить, що сталий розвиток, який розвивається в гармонії зі всіма сферами людської діяльності, можливий лише за умови належного рівня соціального відповідального бізнесу, враховуючи його важливу роль у суспільстві.

У світовій практиці соціальне ведення бізнесу визнана найважливішою складовою довгострокової стратегії сталого розвитку, у зв'язку з чим уряди багатьох країн приділяють значну увагу просуванню ідей соціального відповідального бізнесу на національному рівні, створюючи сприятливі умови для соціальної відповідальності поведінки вітчизняних та іноземних підприємств [2, с. 12].

Практика впровадження соціальної відповідальності у процесі управління в розвинутих країнах світу свідчить, що загальною тенденцією для зарубіжних країн є те, що основним партнером у розвитку ідей соціального відповідального бізнесу стає держава. Окрім того, саме держава має вагомi інструменту впливу на регулювання соціальної відповідальності та може їх використати з метою стимулювання розвитку економіки.

Соціальна відповідальність – це відповідальність підприємств за свій вплив на суспільство в глобальному розумінні, тому вона підтримується міжнародними організаціями і урядами різних країн.

В Європейському Союзі основна роль соціального відповідального бізнесу полягає у підтримці сталого розвитку компаній, що сприяє покращенню ситуації на ринку праці, а також виробництва якісної продукції та надання якісних послуг.

Значний вплив на розвиток соціальної відповідальності бізнесу різного регіонального походження здійснюють міжнародні нормативні документи, до основних з них належать: 1) Глобальний договір ООН; 2) Міжнародний стандарт ISO 26000: 2010 «Керівництво з соціальної відповідальності»; 3) Account Ability 1000 Series (Стандарти соціальної та етичної звітності серії AA 1000); 4) Global Reporting Initiative Guidelines (Глобальна ініціатива з питань звітування) тощо [3, с. 3].

Найбільш пріоритетними заходами розвитку ідей соціального відповідального ведення бізнесу в Україні вважаємо їх

популяризацію на рівні держави в якості основного принципу діяльності вітчизняних підприємств, а також розробку комплексу заходів з їх впровадження.

Список використаних джерел

1. Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері сприяння розвитку соціально відповідального бізнесу в Україні на період до 2030 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 66-р / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/66-2020-%D1%80#Text> (дата звернення: 13.11.2021).
2. Шевченко О.В. Регулювання політики корпоративної соціальної відповідальності: практика країн-членів Європейського Союзу. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2014. № 122. С. 12–21.
3. Мінц О. Ю., Камишнікова Е. В. Імплементція міжнародних стандартів у сфері корпоративної соціальної відповідальності на промислових підприємствах України. *Ефективна економіка*. 2019. № 9. С. 1–9.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри Нескороджена Л. Л.

ОГИР ДІАНА ВІТАЛІЇВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ ТА ЄС

Відносини між Європейським Союзом та Україною сформувалися ще 30 років тому – у грудні 1991 року, при визнанні незалежності України Нідерландами. Майже з тих самих пір і зародилася ідея вступу нашої держави до складу ЄС [1].

Спираючись за зовнішню політику та пріоритети України, стає зрозумілим, що вступ до Європейського Союзу – це крок до подальшого розвинення економіки, вдосконалення технологічної сфери, налагодження іноземного співробітництва та підвищення конкурентоспроможності нашої країни.

Беручи свій початок з часів Революції гідності, питання євроінтеграції залишається досить гострим і до сих пір.

У зв'язку з діями зі сторони Російської Федерації на Сході та Півдні України, впродовж останніх років ситуація у нашій країні постає одним з головних питань Спільної зовнішньої та безпекової політики, започаткованої Договором про Європейський Союз.

Як ми бачимо на практиці, підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС 2014 року виявилось неефективним у зв'язку